

Recenzja

J. GUERRA, R. M. CROS (koordynacja i redakcja). 2006. **Flora briofítica ibérica. Seligeriaceae**. 24 str., 10 ryc. Miękka opr., format 19,5 × 27,5 cm. Sociada Española de Briología, Murcia. Cena: 10 €. ISSN 1696-0521.

J. GUERRA, R. M. CROS (koordynacja i redakcja). 2007. **Flora briofítica ibérica. Bartramiaceae**. 40 str., 11 ryc. Miękka opr., format 19,5 × 27,5 cm. Sociada Española de Briología, Murcia. Cena: 10 €. ISSN 1696-0521.

Dobrego tempa nabiera wydawanie Flory mszaków Półwyspu Iberyjskiego. W 2006 r. opublikowany został pierwszy, a nominalnie jej trzeci tom obejmujący rodzinę *Encalyptaceae* oraz dużą i trudną rodzinę *Pottiaceae*¹, która wcześniej była publikowana w formie kilkunastu odrębnych fascykułów². W tym samym roku ukazał się również kolejny zeszyt obejmujący rodzinę *Seligeriaceae*, a na początku 2007 r. w ręce briologów trafił fascykuł z opracowaniem rodziny *Bartramiaceae*. Pierwsza z tych rodzin obejmując 10 gatunków zaliczanych do 3 rodzajów, w tym dwóch monotypowych na badanym obszarze: *Brachydon-tium* (opracowany przez M. Infante i P. Heras) i *Blindia* (R. M. Ros) oraz *Seligeria* (F. Puche), natomiast druga z nich liczy 17 gatunków sklasyfikowanych w 6 rodzajów, w tym 3 monotypowe: *Conostomum* i *Plagiopus* (J. Guerra), *Breutelia* (M. J. Cano), 1 bitypowy *Anacolia* (M. J. Cano) oraz 2 większe: *Philonotis* z 8 gatunkami (A. Ordoñez) i *Bartramia* z 4 gatunkami (A. Ederra). Taksony należące do obu rodzin należą do dobrze zdefiniowanych we florze Europy i nie przysparzają specjalnych kłopotów natury taksonomicznej. Dlatego też w obu fascykułach nie zostały zaprezentowane żadne nowe koncepcje taksonomiczne, ale na specjalną uwagę zasługuje wyjątkowo dobra ikonografia gatunków z rodziny *Bartramiaceae*, najlepsza spośród wszystkich dotąd opracowanych taksonów w tej Florze.

Nazewnictwo taksonów jest poprawne, chociaż autorka opracowania rodzaju *Seligeria* nie objaśnia dlaczego używa nazwy *S. calycina* Lindb. dla gatunku powszechnie określanego w literaturze jako *S. paucifolia* (Dicks.) Carruth. Autor rodzaju *Plagiopus* traktuje nazwę *Bartramia oederi* Brid. jako nieuprawnioną, co jest niezgodne z prawdą, gdyż gatunek ten został opisany poprawnie przez S. E. Bridela, który nie włączył doń wcześniej opisanej *Bartramia oerderiana* Sw. Nieprawdą jest również, że opis *Mnium tetragonum* nie zawiera dokładnych danych odnośnie do pochodzenia typu nomenklatorycznego tej nazwy. Gatunek ten został po raz pierwszy opisany przez J. Dicksona w 1790 r. przed punktem startowym nomenklatury mchów na podstawie okazów ze Szkocji, a Hedwig cytując go w *Species muscorum frondosorum* uprawomocnił tę nazwę gatunkową, tym samym cytując pośrednio materiał, który posłużył do jego opisu. Są to jednak uchybienia drobne, chociaż redaktorzy Flory powinni zwracać szczególną uwagę na sprawy nomenklatoryczne, a zwłaszcza typizację nazw, gdyż błędne działania na tym polu mogą mieć dalekosiężne konsekwencje. — RYSZARD OCHYRA, *ul. Fryderyka Zolla 39, 30-898 Kraków, Polska*.

¹ Patrz recenzje R. Ochyry, *Fragmenta Floristica et Geobotanica Polonica* **13**(2): 433 (2006).

² Patrz recenzje R. Ochyry, *Fragmenta Floristica et Geobotanica Polonica* **10**: 92 (2003), **11**: 438–439 (2004), **12**(1): 22 (2005) i **13**(1): 76 (2006).